

April 1993

2de en 3de zondag was het te laat om in
de tuin te werken. De dag begon met opkru-
sen thee te zetten en die mitte serveren in
de slaapkamer - tea for two - met 2 beschuiten
met rose-witte muisjes. Daarna scholen
we onze alledaagse plunje aan i.t.t. de
paepmeente die pas best gekleed op visite
faat en brachten de dag voornamelijk
lezend door. Vera is een "doe" mens en heeft
het moeilijk met een dag lezend door te
brengen. Als troost besloten we 's avonds
naar de film "Scout of a woman" te gaan.
(Zien!!). Ik had drie boeken onder
handbereik: Verhalen van Toerpijens, Ieren
Kloeren met je rechter hersen helft en verhalen
van Couperus. In de verhalen van Toerpijens
zijn de verhalen vrouwen & tijds veranderingen
Schonheden: .. En wat zij ook deed, welk werk
zij ook ter hand nam, - al stak zij maar een
draad in een oep van een naald, of streek ze
maar een rok op met een strijk bout, alle
fijn haar even sierlijk af, en als het ware
te zult mij niet geloven... - als het ware ontroend.
zij had iets aandachtigs en vastberaden, iets
kerlijks, treurigs en liefs. Ik heb nooit vernuftige
taal van haar gehoord, maar ook geen platheid,
en verstandiger open heb ik nimmer gezien."

Zulk een beschrijving kan ik propageren²
op een aan mij bekende vrouw. Is het herken-
bare dan toch een essentialia voor kunst?
Volgens het "Leer Tekenboek" moest ik
als opdracht een tekening maken van een
portret uit mijn laatste ontfeming, die ik
hierbij in dienst, zodat je vandaag voorttrap-
selen van zowel mijn rechter als linker-
helft ontvaagt. Dit eigenlijk heel mijn
feit. Vele romans verhalen over het
streven naar het welhaast ONBEREIKBARE.
De vele obstakels worden beschreven en de
toenemende intensiteit van verloopers
rechtvaardig met toenemend aantal der
obstakels. Couperus eindigt. Zulk een
streven naar het onbereikbare in zijn verhaal
als volgt: Nee, ik spot mij niet. Het belachelijke
is soms het ideale, in ons mensen. De kinderlijf-
heid die in ons blijft, man en vrouw, is dikwijls
het hoog menselijke. Lief te hebben wat verre van
ons is, het lief te hebben met vuur en inwijheid
doorzichte rijken transparante illusie heen... en
die liefde te bekennen aan een vriend is de
roerende naïviteit van de paddelike dwaasheid,
die, zo niet in allen, in velen van ons schuilt,
in zo velen, dat het te misschien zou verwonderen,
zo zij allen het te bekennen. Linde zitst.
Couperus kwalificeert.. lief te hebben wat verre
van ons is en dit aan een vriend te bekennen

als een roerende naïveteit van de paddeljke
dwaasheid. Hoe naïf en zonderling, maar
Hemels moet het zijn deze liefde niet aan
een vriend maar te bekennen aan het
object v. d. liefde zelf? Joden behoeven geen
rekening af te leggen van hun dwaasheden
in tegenstelling tot de menschen. Menschen
zijn aan tijd gebonden en moeten zich altijd
verantwoorden t.o.v. de toekomst. Kunste-
nars kunnen wel eens een offer dicht
knippen (to turn a blind eye) ten aanzien
van de toekomst. Zij worden beoordeeld
op hun werken die ze nalaten. Slechte
menschen worden beoordeeld op hun sociaal
gedrag door de nabestaande.

Rijk worden was geen levensopdracht.
Armen worden hadden we niet beoefend.
Wanneer ben je arm? Kan je ongelukkig
zijn in verband brengen met het arm
of rijk zijn? Hoeveel rijke menschen heb
ik ongelukkig zien zijn? Toegegeven
jekan beter in jacht huilen, dan in een
stadsluis. En hoeveel arme menschen
heb ik gelukkig zien zijn? Lefio. De
mate van je in harmonie gevoelen met je
levensomstandigheden is bepalend voor het
al of niet gelukkig zijn. En la tristesse

est le passage, de l'homme d'une plus grande à une moindre perfection volgens Spinoza. . . Het zijn de passages die het leven schijnend kunnen maken, vooral als deze gescheiden zonder doorfaans rituelen.

Lieve An, alles in aanmerking genomen, vond ik dat je een gezellig, heel bij huisje had in de Ridderhoflaan in een kut (excuseer - te niet) buurt wat de mensen betreft. Maar als de Dinkwapers en. nog wat nethe mensen die uit het arbeidsproces, malen vallen, worden gestoten, hoe eens in die zelfde straat zouden komen wonen? . . . Nou? Vleuten stak onmiddellijk mijn hart bij het binnenrijden. Vleuten heeft alles: de woorden lent, eten, teen, meten, met vleet, velen, leven, ment, vel, vete en teven zit in de naam Vleuten verborgen. Wat Vleuten ontbeerde was een kunstenaar. toekomstige promovendi zullen dissertaties schrijven met als onderwerp: De invloed van haar Vleutense periode op haar latere werk. Overwerk gesproken: Au travail!

Ik blijf! je Thym yf.

093
ADD